

Β ΜΕΡΟΣ

Τώρα για τους **Μπακάληδες**. (Και ας μου συγχωρήσουν οι παντοπώλες αυτή τη χρήση της παλιάς λέξης, αλλά στην δημώδη αίσθηση μπορεί να εκφράσει κοροϊδευτικά τον ποταπά αμίμητο συνδυασμό **πονηριάς και μικρότητας** που σφραγίζει όπως στον Κάιν το ΝεοΕλληνικό Σύστημα). Πριν τις ημέρες της λεγόμενης κατ' ευφημισμό «δημιουργικής λογιστικής» (αυτής που μας έμπασε στο club

των ανεπτυγμένων χωρίς να το αξίζουμε σαν χώρα και αυτής που μας εξευτέλισε όταν μπήκαμε μέσα και μας σπρώχνει τώρα έξω), υπήρχε μια λαϊκή παροιμία:

«τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι κι έξι το λαδόξυδο».

Η πονηρομπακαλική αυτή τέχνη (πολιτική «καπηλική» κατά τους αρχαίους) δεν εγκατέλειψε τη ΝεοΕλληνική Ηγετική Αναξιοκρατία.

Τους βλέπεις ακόμα τώρα, ενώ έχουμε πέσει στον Καιάδα της ιστορίας, με τα τεφτέρια τους να λογαριάζουν τόσο αντί τόσο, για πετρέλαια λέει θέρμανσης και μη θέρμανσης, φόρους δυσθεώρητους επι τούτων ζυγοσταθμιζόμενους σε φανταστικές ζυγαριές φαρμακευτικής ακριβείας που πάντα πέφτουν έξω πολλαπλασιαστικά, και για αυξήσεις του ΦΠΑ ίσες και άνισες προς εκείνους, και πλαφόν σε τιμές εδώ αλλά όχι εκεί, που τίθενται σήμερα με γελοίες προφάσεις και αίρονται αύριο με γελοιότερες, και τόσο premium

για τους φορτηγατζήδες μεταφορείς καυσίμων αλλά όχι για άλλες μεταφορές, και για ανοίγματα επαγγελματών όπου στο ανοικτό καθεστώς πληρώνεις περισσότερα στο κράτος από όσα πληρώνες στον ιδιώτη με το κλειστό σύστημα, και για αισχρές φορολογικές περαιώσεις όπου το κράτος το ίδιο, μια μαφία, προσφέρει προστασία σαυτούς που ταυτόχρονα κατηγορεί σαν παράνομους, ενώ ταυτόχρονα κόπτεται οτι τάχα θέλει να σοβαρευτεί επί τέλους και να καταφέρει να κερδίσει την οριστικά χαμένη

αξιοπιστία του (κάτι σαν την πόρνη που θέλει να αποκτήσει παρθενία!) --- τους βλέπεις να κάνουν αυτές και άλλες τέτοιες μαλακές χειρονομίες.

Και ανάλογα μπακαλοτεύτερα βλέπεις σε όλο το πολιτικό Σύστημα που δεν θέλει και δεν μπορεί να κάνει την Μεγάλη Επανάσταση, την Νέα Αρχή που χρειάζεται ο τόπος.

Και βλέπεις

τα όργανα προπαγάνδας του Συστήματος, τα επαίσχυντα ΜΜΕ,

να επαναλαμβάνουν με σοβαρότητα 100 καρδιναλίων αυτά τα τερτίπια και караγκιοζιλίκια, **ενώ η Κοινωνία σιχαίνεται και βλαστημάει και μουτζώ νει**

. Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απωλέσαι. Ιδίως τον ανάξιο κύριο. Καλά δεν μελετούν οι μωροί τις κλασσικές γραφές, ούτε την Γραφή δεν κυττάνε;! Ο νοών νοείτω.

Θέλουν λέει **οι πονηρομπακάληδες** να προσελκύσουν μεγάλες και πολλές επενδύσεις! Και θα γράψουν νόμο με λαδόξυδα ευεργετικών μέτρων για όσες επενδύσεις είναι πάνω από τόσα εκατομμύρια, ή πάνω από τόσα εκατομμύρια με δημιουργία τόσων θέσεων εργασίας, ή πάνω από τόσα με εισαγωγή καινοτομιών ή για επενδύσεις εθνικής σημασίας (κάτι για ευαίσθητες περιοχές και τα τοιαύτα). Παλιά μου τέχνη μπακαλικής κόσκινο.

Οι άνθρωποι δεν έχουν μάθει τίποτα, αφ' ενός γιατί είναι ανεπίδεκτοι μαθήσεως και αφ' ετέρου γιατί τα συμφέροντα που εξυπηρετούν θέλουν να κρατήσουν όρθιο το εφιαλτικό

Leviathan

με νύχια και δόντια.

Οι αγορές δεν θέλουν περιορισμούς μπακαλοτετέφτερων όχι γιατί δεν θέλουν τάξη (έχουν ισχυρότατη φυσική τάξη), αλλά γιατί ξέρουν πώς λειτουργούν στην πράξη τέτοιοι πολλοί και πολύπλοκοι κανόνες, ιδίως σε αποτυχημένα κράτη. Λειτουργούν ως εξάρτηση από την πολιτική εξουσία, την κρατική γραφειοκρατία, και την εντόπια ολιγαρχία και φεουδαρχία (που ισχύει με την ανόητη συμπαραράσταση συντεχνιών και συνδικάτων). **Και τέτοια εξάρτηση σημαίνει αναποτελεσματικότητα και διαφθορά.**

Γιαυτό ο καιρός τώ ρα την Εποχή της Ελευθερίας είναι για λίγες, απλές, ελαφρές, φυσικές ρυθμίσεις πού αφήνουν όσο το δυνατό λιγώ τερα περιθώ ρια ερμηνείας και άρα ελαχιστοποιούν την δυνατότητα αυθαιρεσίας, ρυθμίσεις εξισωτικές σαν low

**,
flat
rates**

, ανεξάρτητες από τις ερμηνείες και τις κατευθύνσεις της υπερτροφικής πολιτικής εξουσίας και των εντολών της.

Αλλά ο Κομματισμός της πολιτικής εξουσίας εδώ δεν λειτουργεί υπέρ της χώρας και της κοινωνίας και των δημιουργών. Υπάρχει υπέρ της φεουδαρχίας και ολιγαρχίας, υπέρ του Συστήματος. Και γιαυτό θέλει να τα ελέγχει όλα.

Κάθε απελευθέρωση που υποχρεώ νεται να κάνει την ακυρώ νει στην πράξη με την

ίδια πάντα μέθοδο: την δεσμεύει με ένα βαρύ και ασαφές και επιλεκτικά εφαρμοζόμενο κανονιστικό πλαίσιο. Ζούμε σε μια κατ' ουσία ανελεύθερη χώρα --- και υποκαθεστώς οιονεί κατοχής, τόσο αλλότριο είναι το Σύστημα από την Κοινωνία.

Να ο κύριος λόγος γιατί δεν γίνονται σοβαρές επενδύσεις στην χώρα. Και με «σοβαρές» εννοώ κυρίως επενδύσεις στην ελεύθερη αγορά, όχι απότοκες ύποπτων διακρατικών συμφωνιών ή μοιράσματος της τράπουλας κάτω από το τραπέζι ή με σημαδεμένα χαρτιά, εκτός πραγματικού ανταγωνισμού.

Ποιος σοβαρός επενδυτής ή ουσιαστικός «κερδοσκόπος» (!) θα βάλει συμφέροντά του σε μια χώρα όπου γίνεται το σκάνδαλο της μεταβίβασης μετοχών του ΟΤΕ στην Γερμανική Τηλεπικοινωνία με ανταποδοτικό όφελος το σκάνδαλο «πώλησης» της Ολυμπιακής, όπου συμβαίνει το απίθανο αλισβερίσι για τον Σκαρामαγκα, με υποβρύχια που γέρνουν, με χρωστούμενα που δεν καταβάλλονται, με πτωχεύσεις, και αγορές μια μερα πριν την πτώχευση με ταυτόχρονη νέα παραγγελία υποβρυχίων (θα γέρνουν ή δεν θα γέρνουν άραγε?!), όπου η πράσινη ανάπτυξη γίνεται τα πράσινα άλογα του βρωμερού απόπατου της Ευρώπης στον Αστακό, όπου το κύριο λιμάνι της χώρας παραδίδεται σε ξένο κράτος, όπου υπογράφονται διακρατικές συμφωνίες ανενεργές και μηδέποτε τελεσφορούσες σαν την γελοία για τον αγωγό Μπουργκας – Αλεξανδρούπολης, και όπου νέες τέτοιου σαθρού είδους διακρατικές συναλλαγές με Λιβύη (! η είναι ποιο έξυπνος ο Καντάφι?) ή το Κατάρ εξαναγγέλλονται σαν εργαλεία ανάπτυξης!

Η Κυβέρνηση του Συστήματος καταδικάζει τους υγιείς επενδυτές των ελεύθερων αγορών και ψάχνει να βρεί τους σκοτεινούς κερδοσκόπους-καιροσκόπους, ανάλογα νοσηρά απογεννήματα σαν τους δικούς της ολιγάρχες και φεουδαρχικούς εξαρτηματικούς, που ψαρεύουν σε τέτοια θολά νερά. Αυτή είναι η ουσία της υπόθεσης.

Όποιος λοιπόν απονενοημένος κερδοσκόπος αυτού του αισχρού είδους δελεασθεί από τις συνθήκες προκαθορισμένων διανομών και έλλειψης ανταγωνισμού και της υποσχέσεις του Συστήματος, και κάνει τέτοιες επενδύσεις εδώ πρέπει να ξέρει τον μέγιστο κίνδυνο που διατρέχει . Γιατί αυτός

είναι ο παρασιτικός κερδοσκόπος, όχι αυτός που αγωνίζεται και κερδίζει με τις ικανότητες του στις ελεύθερες αγορές.

Και να ξέρει τον βέβαιο κίνδυνο όχι γιατί είναι ξένος ή εντόπιος αλλά γιατί βοηθάει έναν

ζωντανό νεκρό, το ΝεοΕλληνικό

Leviathan

. Το ίδιο να ξέρουν και οι Ευρωζωνιστές και Διεθνοταμίτες.

Είναι υπεύθυνοι κατά το μερίδιο που τους αναλογεί για τη συνέχιση της κατοχής που ένα αποτυχημένο Σύστημα ασκεί

πάνω σε μια χώ ρα και μια κοινωνία που αξίζει τη λευτεριά της και τα καλύτερα.

Είναι εχθροί της κοινωνίας των Ελλήνων δημιουργώ ν. Να το λογαριάσουν αυτό και οι έξω μπακάληδες της οικονομίας.